

tages, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne.

13) Alt for stor en del af en virksomheds anlægsbudget går til uendelige tovtrækkerier med offentlige myndigheder.

14) Opsætning af lysreklamer, skilte, flag og andet reklame- og navnemateriale på en virksomheds grund skal være tilladt, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne eller for trafikken.

15) Enhver repræsentationsudgift er at regne som en driftsudgift. Den stigende handel med fjerntliggende markeder gør, at danske myndigheder må liberalisere deres syn på behovet for bestikkelse og returkommissioner ved handel. Repræsentationsfradraget genindføres fuldt ud.

16) Indkomstunderskud skal kunne tilbageføres og modregnes i den skattepligtige indkomst for et eller flere af de fem år, som ligger forud for underskudsåret.

17) Der indføres negativ indkomstskat, således at skatteborgeren kan vælge at få et beløb svarende til 53 pct. af indkomstunderskuddet udbetalt fremfor at få det modregnet i fremtidigt års skattepligtige indkomst.

18) Statsligt kontrolservicearbejde:

Det offentlige udøver en række kontrolforanstaltninger for at efterprøve, om virksomhederne lever op til kvalitets- og hygiejnekravene. Disse offentlige tilsyn nedlægges og videreføres i privatiseret form. Det overlades i langt højere grad til brancheorganisationer osv. at indføre prædikater og kvalitetskontrol. Således kan kunderne få vished om f.eks. kødets kvalitet hos slagteren ved at se, at han er medlem/godkendt af f.eks. Dansk Kød kvalitets Forbund, eller hvad det måtte benævnes. At det offentlige udøver kontrollen, er ikke nogen selvstændig garanti for kvalitet og/eller hygiejne. Allerede i dag bruger producenter at påtrykke en tekst som f.eks. »Under stadig kontrol af Steins Laboratorier« og lignende.

Vil man absolut have statscertifikat, må man betale den fulde pris for det, også i de tilfælde, hvor obligatorisk statslig varekontrol skal fortsætte af hensyn til folkesundheden eller af hensyn til sikring af vigtige eksportmarkeder. Det drejer sig særlig om ernæring, giftstoffer og visse andre kemikalier.

19) Arbejdsmiljøbestemmelserne forenkles og begrænses til nogle få enkle lovbestemmelser, der dækker de virkelig væsentlige risici i det praktiske livs virkelighed.

20) Miljøhysteriet stoppes. Folketingets hovsalovgivning afløses af få og fornuftsbetonede miljørammer. Flertalspolitikkerne skal stoppe deres higen efter at give Danmark førerpositionen som »verdens mest

miljøbevidste nation«. Mange af miljøtiltagene er spekulationsfostre fra erhvervsfjendske miljøteoretikere, hvis egentlige formål er at styrke sagsbehandler-samfundet.

Det er f.eks. miljøhysteri, når amtskommunerne laver lange lister og rapporter over, hvilke grunde de har under mistanke for at være forurenede. Alene i Århus Amt har amtsrådet sat 820 grunde på en liste over mistænkte. Randers Amtsavis skriver den 20. og 21. december 1990 om, hvorledes en fabrikant er blevet offer for miljøhysteriet.

Fabrikanten vil udvide produktionen. Det kræver en ny fabrik uden for byen. Imidlertid er fabrikantens nuværende virksomhed beliggende på en grund, hvor amtet har påhæftet »mistænkt for forurening« – ikke fra den nuværende ejer, men fra en tankstation, som engang lå på grunden. Fabrikanten kan ikke sælge grunden med det prædikat og vil derfor have undersøgt, om der er forurening eller ej. Det har amtet ikke ressourcer til, og en undersøgelse gennemført af f.eks. et privat firma til 60.000 kr. vil amtet ikke godkende som grundlag for en endelig afgørelse! Manden er skakmat af det offentlige og kan ikke udvide sin produktion og dermed skabe mange nye arbejdspladser.

Miljøhysteri er også den sag, Europa Posten den 11. april 1991 skriver om: Fire nordiske stålværker havde overvejet at lægge en ny trådfabrik med 200 arbejdspladser i Frederiksværk. Efter en hetzkampagne fra pressionsgrupper og miljøfanatikere besluttede man sig imidlertid for i stedet at lægge fabrikken og de 200 arbejdspladser i Norge!

21) Danmark skal bruge de fleste miljøkræfter på at opnå internationale aftaler. Uden disse er danske initiativer af ringe betydning og i værste fald med til at øge forureningen.

22) Miljøpolitik angår ikke blot problemer med udledning og opbevaring af giftige stoffer, men også spørgsmålet om, hvor meget det f.eks. forurenere at fremstille de komponenter, man anvender til at bekæmpe forurening med, og hvilke opgaver der forsømmes, når så mange ressourcer sættes ind på enjede miljøtiltag!

23) Skattnedsættelser reducerer prisen på Danmarks hovedvelstandsråstof, arbejdskraften, tilstrækkeligt til at skabe nyttigt arbejde til de mellem en halv og en hel million, der nu er ubeskæftigede og fejlbeskæftigede. Sættes lønombestemmelserne tilstrækkeligt ned pr. produceret enhed, opstår nemlig overbeskæftigelse. Skattnedsættelsen (finansieret ved offentlige besparelser) skal være så stor, at den også giver plads til stigende realløn.

24) Arbejdstiden skal gøres fri. Det skal være op til den enkelte at afgøre, om han vil arbejde i f.eks. 20, 40